

יחול שינוי יסודי בקו התעמולה של גמאל עבד אלנאצר כלפי ישראל. ההערה שהשמיע בהודו, על האפשרות של צירוף לפדרציה מרחבית (יחד עם מחוז קורדי והמחוזות הערביים), היתה כדור-נשיון לקראת שינוי זה, שירגיל את הערבים למחשבה כי ישראל היא עובדה קיימת, אך יאפשר למשמיעיו להעמיד פנים כאילו הם מחסלים את "הסכנה הישראלית על-ידי הפיי כחה לחלק בפדרציה, בה ישלטו הערבים.

קו מתודי-חסית זה יסתמך גם על ההצהרה האחרונה של המרשל טיטו, כי "הסכסוך הישראלי-ערבי מלוכה על-ידי כוחות מבחוק". על-ידי הטלת האשמה על כוחות זרים, אימפריאליסטיים וסובייטיים, יקל על מדינאים ערביים לשנות בהדרגה את עמדתם הנוקשה, דלגול בפתרונות חדשים. מכיוון שממשלת ישראל לא תקבל את הפתרונות האלה, עשוי הדבר לשנות לרעה את האקלים הבינלאומי של ישראל.

חיים גבתי עשוי לרשת את מקומו של משה דיין כשר-החקלאות. אנשי איחוד הקבוצות והקיבוצים, העוקבים בספקנות אחרי פעולותיו של דיין בתפקיד זה, מקוים כי דיין יעבור בבוא המועד למשרד ממשלתי אחר, יותר פוליטי, יניח לגבתי, שהוא מומחה לחקלאות, ליהום מדיניות חקלאית חדשה (ראה במדינה).

זכותו של המודיע האלמוני, שקיבל 20 אלף לירות תמורת

הוא גם הצדיק את הילתו, במעשיו הי- יומיומיים. כאיש בעל-נשיון, הפך לבורר ופוסק בין שכניו, והיה משקיף שלום בין משפחות יריבות. עד כי, בימי המנדט, הציעו לו האנגלים את משרת מוכתר כפרו- מישרה שבאותם הימים היתה מישרה של ממש. אך חסן אל-עיסא דחה את ההצעה; הוא העדיף לשלוט מאחורי הקלעים.

"אלחם בשודרים!" היתה לכך סי- בה נוספת: הוא לא אבה לשתף פעולה עם האנגלים. כאשר היו השלטונות מבקשים את התערבותו להשכנת שלום או להרגעת כפרי המשולש, היה נענה. "לא למען האנגלים, כי אם למען בני עמי", היה מסביר.

אבו יוסוף היה אחת הדמויות המופ- לאות והמפליאות של ערבים גאים, שבשחר ימייה של ההתיישבות הציונית בארץ הא- מינו כי שתי התנועות הלאומיות — העב- רית והערבית — יוכלו למצוא ביניהן שפה משותפת. כאשר יסד הבארון רוטשילד את פיק"א והחל לבנות את פרדס חנה, היה שבחאי לוי ממונה על רכישת קרקעות מטעם

(המשך בעמוד 4)
כאילו הצביעו נציגי הפועלים נגד ריפור- המושבים המוטבוסים, מפני שהדבר מוזק למזנויות! טען שני: "פירוש הצעת-החוק הוא שפועלי העיר ישלמו מכיסם סובסידיה לקיום חקלאות, שהיא גדולה מדי לצרכי הארץ!"

פיתוח מעשה בסדום

יצחק אורנשטיין ואברהם בוטקובסקי לא ידעו דבר על המאבק הנצחי בין מפא"י לבין מפעלי משרד-הפיתוח. עניני המדיניות הגבוהה לא עניינו אותם.

עניניהם היחידים עם הממשלה היו פשר- טים יותר: כשהציע להם משרד-הפיתוח ל- השקיע 30 אלף לירות בבניית מסעדת הפאר הסדומית מפגש לוס, קפצו השניים על המ- ציאה, גייסו את הכספים הדרושים. בידיהם היה חוזה עם המשרד, שהבטיח לדאוג לב- גיית המסעדה, להקים להם שני צריפי מגורים. זמן קצר אחרי חתימת ההסכם היתה ה- מסעדה מוכנה. כל תייר שהגיע לאזור יס-המלח הופנה אליה — דבר שנחשב כי- התחרות באכסניית-הנוער, השייכת למועצה המקומית המפא"ית. ואז החלו צרותיהם של שני בעלי המסעדה, הקשישים: הם נתקלו בקשיים שהערים לפניהם ראש המועצה המ- קומית יהודה אלמוג.

כמעט ח"ב. תחילת הסכסוך היתה כבר לפני שנה. השניים, שצריפי מגוריהם לא נבנו עדיין, גרו באכסניית-הנוער הנתונה לפיקוחו של אלמוג. כשחזרו באחד הער- בים אחרי העבודה, מצאו את חפציהם מוש- לכים בפתח מרת-סדום, נדרשו לא לחזור לאכסנייה.

מיד אחרי כך הסתכסכו עם אלמוג פעם נוספת: אורנשטיין, שפגע קשה בתאונת- דרכים, עזב את סדום, ואלמוג ניצל את היעדרותו כדי לנסות לרכוש עבור המועצה המקומית את מפגש לוס.

כשנכשל, הגיע השלב השלישי במלחמתו של ראש המועצה נגד המסעדה: הוא סירב לאשר את בניית צריפי המגורים של שני בעלי המסעדה, טען כי הם קרובים מדי לסליההרה. למרות זאת התיר להם לישון באותו מקום, באוהלים מיושנים.

השבוע נפלו בעלי המסעדה קורבן לתכ- סיס חדש של פקיד אלמוג: ערב חג-הספח גדוש האורחים, קיבל הטבח הראשי של ה- מסעדה, אלכסנדר פייער, פתק-מחלה מן ה- חובש המחוזי בסדום, נטש את מטבתו. שעה ש-150 יתירים מילאו את מפגש-לוט עד אפס מקום, מצא אורנשטיין את פייער עובד במטבח אכסניית-הנוער של אלמוג.

גאנח השבוע בעל המסעדה, שמשרד- הפיתוח לא דאג להגנתו: "אני כבר כל כך בקיא במלחמה בין משרד-הפיתוח ומפא"י, שאני יכול להיות חבר-כנסת."

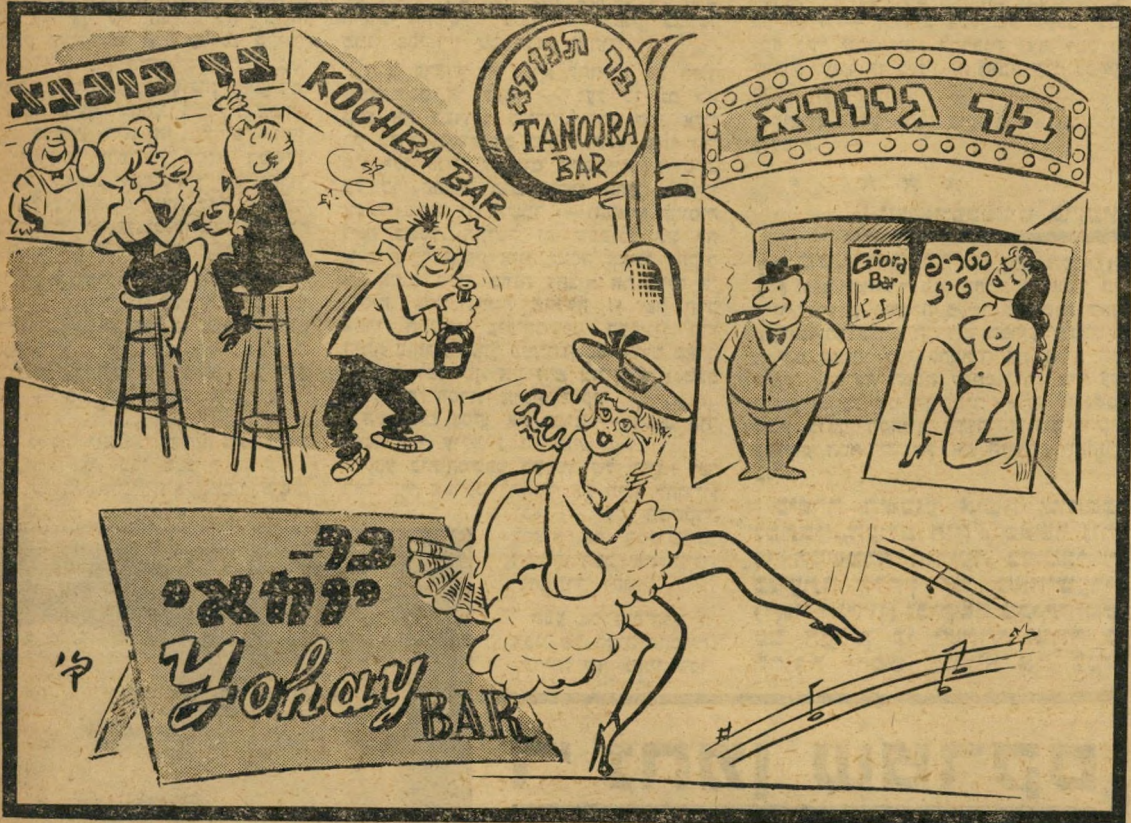
אנשים

מות הזקן

מאהו-עשר שנים חי חסן אל-עיסא. כאשר נולד היה בן למשפחת פלחים צנועה בכפר קארה שבמשולש. במותו היה אחד הזקנים המכובדים ביותר בין ערביי ישראל, שת- בונתו והשפעתו היו שמידבר לא רק בכפרי המשולש. השבוע, לציון 40 יום למותו, הת- כנסו בכפר קרוב לאלף אורחים, להשתתף בסעודת האזכרה המסורתית ולעלות לקברו. היה שם המושל הצבאי למחוז התיכון סגן-אלוף זלמן מרט, היו שם מפקדי מש- טרה, חבריה-כנסת מחמוד אל נאשף מטיבה וח"כ-לשעבר שייך גיבר מעדי מהגליל, כהני- בדיוואן, חדרה-אורחים הענקי, שממנו לא זו כמעט חסן אל-עיסא בחורשיו האחרונים. שורה של בני הכפר העבירה בשרשרת מגשים אינסופיים של אורז, בשר ותבשיל- לים לכיבוד האורחים.

בין מנה למשנה סובבו בין האורחים סיפורי חיי של אבו יוסוף האגדי. אחד ה- סיפורים שהוא עצמו אהב לחזור עליהם היה סיפור גיוסו לצבא התורכי, וצאתו למל- חמה נגד הרוסים. הוא ערב את מחצית ה- עולם במסעותיו, וכאשר שב לכפרו, היה כבר עטור הילה של גבורה, שלא משה ממנו עד יומו לאחרון.

הצעה שניה, מכוננת לאותה מטרה: דרישתו של משה דיין למנוע בכוח בעד בעלי רפתות פרטיות בסביבות הערים לייצר חלב, כדי להגדיל את הרפתות במושבי- העולים החדשים בנגב, באיזורים מרוחקים אחרים, שם יהיה ייצור החלב יקר יותר.

שינוי ערכים

רת הסגרת איש העסקים הנחשד בהעלמת מיליון ל"י מומ"ס הכנסת, תתגלה כמשפט שיוגש נגד החשוד. עוד אחד הקשור בפר- שה: האיש שהוסגר תמורת 20 אלף לירות הוא שמואל גס, מנהל חברה לחומרי נפץ. קרוב לו-א"י כי חלק מן המשפט נגדו יתנהל בדלתיים סגורות, בגלל עסקיו המרובים של שמואל גס עם הממשלה.

"סולל בונה" יהיה הקבלן שיבנה את בנין הסוכנות בתל-אביב. כבר עתה ברור שכמה מהקבלנים הגדולים ישלחו מכתבי-מחאה לטוכנות, יתבעו לערוך מיכודי טודי, שיאפשר להם להתחרות בסולל בונה.

מעלייה-העור עשויים להשתיק את הפעילות העצמאית של תאריה-סטודנטים המפא"יים. צעד ראשון בכיוון זה נעשה על-ידי שמואל אביע, שחבש ממזכיר תא מפא"י בירושלים, מיכאל לינדנשטראוס, להימנע מכל הדלפה עצמאית של פעולותיו לעתונות.

אם תתלונן על השכונות-הטלפונים שלך, היה בטוח כי יחובר בחשאי מכשיר-האזנה לקו שלך. מקרה אחד, בו הוזמן מתלונ- נן בלילה למדור הטלפונים ונדרש להכחיש את תלונתו, אחרי שהושמע לו הקל- טות של שיחות אינטימיות של בנות ביתו, אינו יחיד במינו. מדור-הטלפונים טוען כי רק שיטה זו, שהיא עבירה פלילית בארצות אחרות, דרושה כדי להפי- ריץ את התלונות מצד מינויים, שאינם יודעים כי עוזרותיהם ונשותיהם משתמ- שות בסלפון בהעדרם.

עיתוני-ילדים ישראלי יוצא לילדי היהודים בעולם. תהיה זאת מהדורה אנגלית של אצבעוני, שעורכו מקוה להוסיף בצורה זו עוד דודס לייצוא הישראלי. העורך מקוה כי חידוש זה ימצא חן לא רק בציבור

היהודי, אלא גם בציבור הכללי, נמנע לכן מלהבליט נימית ישראליות מובהקות. רוב התיאטרונים העבריים עומד בפני משבר כספי מחודש. גם תיאטרונים מבוססים לכאורה, אשר כמה ממחזותיהם האחרונים היו מחזות קופה, יעמדו בפני קשיים כספיים ניכרים בשבועות הקרובים. במיוחד יתקשה תיאטרון סמבטיון, ששתי תוכניותיו האחרונות נכשלו.

פיק"א. בין לוי לבין אבו יוסוף התפתחה ידידות כנה. הידיד מכפר קארה רכש רב- בות דוגמים מן המשפחות הקשירות של הסביבה, העבירם על אחיותו האישית ל- מתיישבים העבריים. הודות לו נרכשו אד- מות עין עירון, כפר פינס ורכור. הוא עשה זאת מתוך אמונה כי אפשר למצוא שפה משותפת עם היהודים, וכי התנגשות הדמים אינן אלא פרי הסיכסוכים האנגליים.

על כך, בפרוץ מאורעות 1936, כחן זעם הכנופיות במשולש בראש וראשונה נגד אבו יוסוף ומשפחתו. חסן אל-עיסא כינס את גברי ביתו והכריז: "הכנופיות, אינן גלחמות למען העם הפלסטיני, כי אם כדי לשדוד ולבזבז למען עצמן. אני ערבי וטוני (לאומי) ואלחם למען עמי כמו גבר. אבל כל עוד משתוללות כאן הכנופיות, אל- חם בהן. לא אתן יד לשודרים, אפילו ברא- שות חג' אמין אל חוסייני!"

כבוד מאויבי-השעבר. בפרוץ מל- חמת העצמאות נעצרו כל נכבדי משפחת אל- עוחמני בידי העיראקים. כמה תושבים, בני המשפחה היריבה, העידו נגדם כי שיתפו פעולה עם היהודים ובגדו באינטרסים הער- ביים. המשפט התנהל בגינון ונשי המשפחה היו נאלצות למכור את עריהן כדי לשחד את קציני הצבא ואת השופטים.

חסן אל-עיסא ואנשיו שוחררו, אך בשור- במ לכפר מצאו את בתייהם הרוסים, דל- תותיהם ומשקופיהם שרופים. היה זה מעשי ידי המשפחה היריבה, שהעידה נגדם. הסכם שבית-ההשק ברודוס העביר את כפר קארה לידי ישראל. חסן אל-עיסא, ש-

(המשך בעמוד 10)